

W ramach zarzutu trzynastego wnosząca odwołanie zarzuca wreszcie Sądowi, że naruszył zasadę pewności prawa, gdyż nie ustosunkował się do zarzutu opartego na niemożności stosowania rozporządzenia nr 1605/2002⁽²⁾, na którym bazuje decyzja OLAF-u i Komisji, mimo że w okresie, gdy miały miejsce zdarzenia, obowiązywało rozporządzenie finansowe⁽³⁾ z dnia 21 grudnia 1977 r. Ponadto CPEM wnosi na podstawie art. 47 § 1 akapit drugi i trzeci regulaminu Trybunału o ustalenie faktów w drodze przesłuchania świadków.

- (1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4255/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do Europejskiego Funduszu Społecznego (Dz.U. L 374, s. 21).
- (2) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).
- (3) Rozporządzenie finansowe z dnia 21 grudnia 1977 r. mające zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 356, s. 1), w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Rady (WE, EWWiS, Euratom) nr 2779/98 z dnia 17 grudnia 1998 r. zmieniającym rozporządzenie finansowe z dnia 21 grudnia 1977 r. (Dz.U. L 347, s. 3).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Ítéltábla (Węgry) w dniu 7 września 2009 r. — Dr. Donat Cornelius Ebert przeciwko Budapesti Ügyvédi Kamara

(Sprawa C-359/09)

(2009/C 312/20)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Ítéltábla (Węgry).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dr. Donat Cornelius Ebert.

Strona pozwana: Budapesti Ügyvédi Kamara.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa Rady 89/48/EWG⁽¹⁾ oraz dyrektywa 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ powinny być interpretowane w ten sposób, że skarżący, który posiada obywatelstwo niemieckie, zdał egzamin adwokacki w Niemczech, gdzie należy do rady adwokackiej, lecz posiada zezwolenie na pobyt i pracuje na Węgrzech, ma prawo posługiwania się w postępowaniu sądowym i administracyjnym tytułem „ügyvéd” (adwokat), który ma charakter tytułu zawodowego w państwie przyjmującym (Węgry), obok tytułu niemieckiego „Rechtsanwalt” (adwokat) i tytułu węgierskiego „európai közösségi jogász” (prawnik europejski), pomimo iż nie należy do izby adwokackiej na Węgrzech i nie uzyskał żadnego zezwolenia?

- 2) Czy dyrektywa 98/5/WE stanowi uzupełnienie dyrektywy 89/4[8]/EWG w tym znaczeniu, że dyrektywa 98/5/WE dotycząca wykonywania zawodu adwokata stanowi ustawę szczególną dotyczącą dziedziny adwokatury, podczas gdy dyrektywa 89/4[8]/EWG ogranicza się, co do zasady, do regulowania uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych?

(1) Dyrektywa Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata (Dz.U. L 19, s. 16).

(2) Dyrektywa 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mająca na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 77, s. 36).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 29 czerwca 2009 r. w sprawie T-94/05 Athinaiki Techniki AE przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 11 września 2009 r. przez Athinaiki Techniki AE

(Sprawa C-362/09 P)

(2009/C 312/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Athinaiki Techniki AE (przedstawiciel: S. A. Pappas, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Athens Resort Casino AE Symmetochon

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego postanowienia,
- uwzględnienie żądań przedstawionych w postępowaniu pierwszej instancji,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania strona wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd błędnie zinterpretował wcześniejsze orzecznictwo Trybunału w odniesieniu do przesłanek zgodności z prawem cofnięcia aktu administracyjnego. Aby cofnięcie takiego aktu było skuteczne należy bowiem stwierdzić, że jest on niezgodny z prawem, a jego odwołanie powinno nastąpić w rozsądnym terminie. Tymczasem w niniejszej sprawie cofnięcie aktu Komisji nastąpiło ponad cztery lata po jego wydaniu i nie przedstawiono w tym względzie żadnego uzasadnienia.